

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

Olsztyn, dn. 15 października 1962 r. Nr 8

Poz. 57–60

T R E Ś C:

PRZEPISY OBOWIĄZUJĄCE:

Poz. 57 — Zarządzenie Nr 41 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 5 października 1962 r. w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług transportowych.

58 — Zarządzenie Nr 42 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 5 października 1962 r. w sprawie obowiązku wprowadzenia taksomierzy w osobowych dorożkach samochodowych, mających miejsce postoju na terenie powiatów ostródzkiego, mrągowskiego, iławskiego, kętrzyńskiego i piskiego.

59 — Zarządzenie Nr 43 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie z dnia 5 października 1962 r. w sprawie podwyżki opłat taryfowych stosowanych przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowe Komunikacji Samochodowej w Olsztynie.

60 — Zarządzenie porządkowe Nr 6 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 6 lipca 1962 r. w sprawie zmiany przepisów portowych.

ZARZĄDZENIE Nr 41

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 5 października 1962 roku

w sprawie wprowadzenia obowiązku świadczenia usług transportowych.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5. IX. 1951 r. w sprawie świadczenia usług transportowych (Dz. U. Nr 49, poz. 359 z późniejszymi zmianami) wprowadza się na terenie woj. olsztyńskiego obowiązek świadczenia usług transportowych w celu zwózki ziemiopłodów z punktów skupu i zsypu do stacji kolejowej lub do miejsc ich składowania na okres do 31 stycznia 1963 r.

1. Obowiązek świadczenia usług transportowych spoczywa na posiadaczach samochodów ciężarowych, ciągników oraz przyczep i naczep samochodowych, z tym, że maksymalny rozmiar świadczenia dla poszczególnych rodzajów pojazdów ustala się następująco:

- a) samochód ciężarowy — 80 ton
- b) ciągnik z przyczepą lub naczepą — 80 ton

2. Obowiązkowi świadczenia usług transportowych podlegają posiadacze zarejestrowanych w kraju pojazdów ciężarowych, z wyjątkiem pojazdów specjalnych, które nie nadają się do transportu objętego świadczeniem oraz pojazdów:

- a) służących do wykonywania transportu zarobkowego,
- b) służących do przewozu przesyłek pocztowych,
- c) pojazdów ciężarowych służby drogowej.

3. Do świadczenia usług transportowych powołują posiadaczy pojazdów ciężarowych właściwe wydziały komunikacji p.p.r.n. w trybie przewidzianym zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 9. X. 1951 r. w sprawie sposobu zgłaszania zapotrzebowania na usługi transportowe i powoływania do ich świadczenia (M. P. Nr A — 98, poz. 1395) na skutek zapotrzebowań na pojazdy, składanych przez jednostki gospodarcze zajmujące się skupem ziemiopłodów.

4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15. X. 1962 r.

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

(—) mgr W. Medyński

(—) inż. M. Gotowiec

ZARZĄDZENIE Nr 42

PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W OLSZTYNIE

z dnia 5 października 1962 roku.

w sprawie obowiązku wprowadzenia taksomierzy w osobowych dorożkach samochodowych, mających miejsce postoju na terenie powiatów ostródzkiego, mrągowskiego, iławskiego, kętrzyńskiego i piskiego.

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16) oraz § 7 ust. 2 rozporządzenia Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 27 listopada 1951 r. w sprawie udzielania zezwoleń na publiczny transport drogowy (Dz. U. Nr 64, poz. 442 z 1951 r. i Nr 14, poz. 83 z 1960 r.), zarządza się co następuje:

§ 1.

1. Wprowadza się obowiązek zainstalowania taksomierzy w osobowych dorożkach samochodowych, mających miejsce postoju na terenie powiatów: ostródzkiego, mrągowskiego, iławskiego, kętrzyńskiego i piskiego.
2. Opłaty za korzystanie z przewozu wykazywane przez taksomierze, winny być zgodne z taryfą ustaloną Zarządzeniem Ministra Transportu Drogowego i Lotniczego z dnia 14 czerwca 1954 r. w sprawie taryf obowiązujących przy korzystaniu z taksówek (dorożek) samochodowych osobowych i bagażowych (Dz. T. i Z. K. Nr 11, poz. 90).

§ 2.

1. Zarządzenie wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Olsztynie.
2. Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia, tracą ważność zezwolenia na wykonywanie nieregularnego transportu osób samochodami osobowymi bez taksomierzy, których miejscem postoju są powiaty wymienione w § 1 ust. 1.

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

(—) mgr W. Medyński

(—) inż. M. Gotowiec

ZARZĄDZENIE Nr 43**PREZYDIUM WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
W OLSZTYNIE**

z dnia 5 października 1962 roku.

**w sprawie podwyżki opłat taryfowych stosowanych przez
Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji
Samochodowej w Olsztynie.**

Na podstawie art. 53 ust. 4 pkt 4 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 5, poz. 16 z 1958 r.) oraz na podstawie § 3 ust. 2 uchwały Nr 340/61 Rady Ministrów z dnia 18 sierpnia 1961 r. w sprawie zapewnienia wykonania przewozów przez Polskie Koleje Państwowe i przez transport drogowy w okresie przewozów jesiennych zarządza się co następuje:

§ 1.

Po zasięgnięciu opinii Wojewódzkiej Komisji Koordynacji Przewozów wprowadza się w okresie od dnia 31 grudnia 1962 r. włącznie, podwyżkę opłat taryfowych, stosowanych przez Wojewódzkie Przedsiębiorstwo Państwowej Komunikacji Samochodowej w Olsztynie za przetrzymanie pojazdów samochodowych:

1. do wysokości trzykrotnej — za przekroczenie normy czasu na czynności ładunkowe,
2. do wysokości pięciokrotnej — za czas przetrzymania w oczekiwaniu na wykonanie czynności ładunkowych.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 15 października 1962 r.

Sekretarz Prezydium

Przewodniczący Prezydium

(—) mgr W. Medyński

(—) inż. M. Gotowiec

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE NR 6**DYREKTORA GDAŃSKIEGO URZĘDU MORSKIEGO**

z dnia 6 lipca 1962 r.

w sprawie zmiany przepisów portowych

Na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i 7 art. 7 i art. 10 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) oraz § 3 ust. 1 i § 7 ust. 1 pkt 1 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 21 marca 1955 r. w sprawie utworzenia, organizacji i właściwości miejscowej urzędów morskich (M. P. Nr 63, poz. 749 w brzmieniu obowiązującym) zarządza się, co następuje:

§ 1.

W zarządzeniu porządkowym Nr 11 Dyrektora Gdańskiego Urzędu Morskiego z dnia 21 lipca 1960 r. o przepisach portowych (Dz. Urzęd. Woj. Rady Narodowej w Olsztynie Nr 10, poz. 67) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) W § 45 wprowadza się nowy ustęp 5 w brzmieniu:

„5. Mimo zakazów, o których mowa w ust. 1—3, Kapitanat Portu może w określonych warunkach nie naruszających zasad bezpieczeństwa żeglugi udzielić poszczególnemu statkowi, którego pojemność nie przekracza 500 BRT, pozwolenia na wejście lub wyjście z portu. W takim przypadku Kapitanat Portu powinien uprzedzić inne statki, których zakaz nie dotyczy, o ruchu statku, który otrzymał zwolnienie od zakazu”.

Uwaga: patrz § 192 a.

- 2) W § 89 wprowadza się nowy ustęp 3 w brzmieniu:

„3. Przy przyjmowaniu lub wysadzaniu ze statku będącego w drodze albo stojącego na kotwicy osób urzędowych albo innych osób poza pilotem, uprawnionych

do wejścia na statek, mają odpowiednie zastosowanie przepisy §§ 51 i 52”.

- 3) § 99 otrzymuje brzmienie:

§ 99.

„Statki trzymają się tej strony toru wodnego, która leży z ich prawej burty i zbliżając się kursami przeciwnymi, mijają się lewą burta”.

- 4) W § 102

a) skreśla się ust. 1,

b) dotychczasowa numeracja ust. 2, 3 i 4 otrzymuje nową kolejną numerację: 1, 2, 3.

- 5) W § 120 dotychczasową treść oznacza się jako ustęp 1 i wprowadza się nowe ustępy 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Do czasu zdjęcia z masztu sygnałowego sygnału zakazu wejścia do portu, statek na wejściu od strony morza powinien się zatrzymać na redzie w obrębie kotwiczowiska, zaś statek na wejściu od strony Leniwki — dobić do pomostu punktu kontrolnego Kapitanatu Portu w Stogach.

3. Do czasu zdjęcia z masztu sygnałowego sygnału zakazu wyjścia z portu, statek na wyjściu na morze powinien się zatrzymać w odległości 200 m przed tym sygnałem i dobić do nabrzeża Obrońców Westerplatte”.

- 6) W § 145

a) skreśla się w ust. 1 zdanie końcowe:

„Próby maszyn mogą być dokonywane tylko w miejscach wyznaczonych przez Kapitanat Portu”,

b) dodaje się nowy ustęp 2 w brzmieniu:

„2. Próby maszyn na uwięzi mogą być dokonywane tylko w miejscach wyznaczonych przez Kapitanat Portu”,

c) dotychczasowa numeracja ust. 2, 3 i 4 otrzymuje nową kolejną numerację: 3, 4, 5.

- 7) W § 167 wprowadza się nowy ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Cięcie i składowanie wraków oraz złomu na nabrzeżach dozwolone jest tylko za zezwoleniem Kapitanatu Portu”.

- 8) § 177 otrzymuje brzmienie:

§ 177.

„1. Miejsca przebiegu przewodów podwodnych (kable, rurociągów wodno-kanalizacyjnych, gazowych) powinny być na lądzie po obu końcach podwodnej części urządzenia oznaczone tablicami ostrzegawczymi, ustawionymi w miejscu wskazanym przez Kapitanat Portu. Tablice powinny być podwójne i ustawione do siebie pod kątem 68° z tym, że dolna krawędź tablic powinna być na wysokości 6 m od zerowego stanu wody. W miejscach, gdzie nie można umieścić tablic ze względu na zasłanianie widnokręgu lub inne przyczyny zagrażające bezpieczeństwu żeglugi, sposób oznaczenia przewodów podwodnych ustala Kapitanat Portu.

2. Na każdej tablicy ostrzegawczej powinien być umieszczony rysunek odwróconej kotwicy w kolorze czarnym na żółtym tle z czerwonym pasem, biegnącym po przekątnej z lewego górnego rogu każdej tablicy. Jeżeli chronionym obiektem jest kabel wysokiego napięcia, to na każdej tablicy ostrzegawczej powinien być wymalowany dodatkowo w czerwonym kolorze dobrze widoczny znak ostrzegawczy wysokiego napięcia (znormalizowany symbol możliwości porażenia prądem).

3. Wymiary tablic ostrzegawczych, przystosowane do długości przelotu urządzenia pod wodą, i znaki na tych tablicach powinny odpowiadać normom ustalonym przez Polski Komitet Normalizacyjny. Wyboru normy dla każdego poszczególnego przejścia podwodnego powinien dokonać Kapitanat Portu na wniosek inwestujących lub eksploatujących urządzenie.

4. Tablice ostrzegawcze powinny być utrzymywane i oświetlane od zachodu do wschodu słońca tak, by znaki na tablicach mogły być bezbłędnie rozpoznawane. O od-

stępsztwie od konieczności oświetlenia tablic decyduje wyłącznie Kapitanat Portu.

5. Obowiązek ustawienia, konserwacji i oświetlenia tablic ostrzegawczych ciąży na instytucji eksploatującej chronione urządzenia”.

9) W § 189

a) zastępuje się w ust. 1 przy końcu przepisu pkt g) znak kropki — znakiem przecinka.

b) dodaje się w ust. 1 nowy pkt h) w brzmieniu:

„h) używania materiałów pirotechnicznych przy pracach hydrotechnicznych i innych robotach”.

c) wprowadza się nowy ustęp 4 w brzmieniu:

„4. Przy wniosku o zezwolenie, wymagane w myśl ust. 1 lit. h), zainteresowane przedsiębiorstwo obowiązane jest przedstawić warunki użycia materiałów pirotechnicznych a w szczególności rodzaj i sposób użycia tych materiałów, harmonogram ich użycia ze wskazaniem dni, godzin i zatwierdzonej ilości i siły wybuchowej ładunku dozwolonej w każdym poszczególnym przypadku —ponadto zobowiązanie zabezpieczenia terenu zagrożenia i pracy, jak i prowadzenia robót pirotechnicznych pod nadzorem odpowiedzialnej osoby”.

10) Po § 192 wprowadza się nowy § 192 a w brzmieniu:

§ 192 a.

„1. Na obszarze portu Gdańsk zakaz wejścia, zakaz wyjścia i zakaz wejścia i wyjścia statku z portu wskazuje się w dzień aż do odwołania:

— zakaz wejścia statku do portu — przez ramię semaforu opuszczone o 45° w dół od poziomu,

— zakaz wyjścia statku z portu — przez ramię semaforu podniesione o 45° w górę od poziomu.

— zakaz wejścia i wyjścia statku z portu — przez ramię semaforu w pozycji poziomej.

2. Powyższe sygnały w odniesieniu do ruchu statków na obszarze portu Gdańsk są równoznaczne z sygnałami dziennymi określonymi w § 45 ust. 1—3.

3. Sygnały podane w ust. 1 podnosi się na semaforze umieszczonym na wieży latarni morskiej Nowy Port i w punkcie kontrolnym Kapitanatu Portu w Stogach”.

§ 2.

Zarządzenie wchodzi w życie na obszarze portów morskich położonych w granicach administracyjnych województwa gdańskiego i olsztyńskiego z dniem ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym właściwej Wojewódzkiej Rady Narodowej.

Dyrektor

inż. W. Wallas

Ceny ogłoszeń: o zgubieniu dokumentów najmniejsze ogłoszenie — 10,50 zł (wraz z dokumentem dowodowym), ogłoszenie drobne do 100 wyrazów — 0,90 zł za wyraz, ogłoszenie większe — strona 240 zł, 1/2 strony — 165, 1/4 strony 90 zł, 1/8 strony — 10 zł. Tabelaryczne i cyfrowe o 50% drożej. Prenumerata roczna ze skorowidzem 18 zł, półroczna bez skorowidza 10 zł.

Należność za ogłoszenia i prenumeratę płatną z góry na konto Nr 1015-94/2-97 w Narodowym Banku Polskim i Oddz. Miejski w Olsztynie.

Cena egzemplarza 0,90 zł

ODBIORCA:

